

Čarobna Eroica u izvedbi sasvim posebnog orkestra

Orkestar Spira mirabilis projekt je mladih glazbenika koji se odlikuju već rečenim sviranjem bez dirigenta, svjesnim rizikom koje takvo sviranje nameće, te izvođenjem samo jednog djea na koncertu, a prema vlastitom iskazu ti glazbenici doživljavaju koncert kao zajedničko iskustvo s publikom

Foto: Osorske ljetne večeri

AUTOR:
Zdenka Weber

U talijanskom gradu **Formigine** nedaleko **Modene** okuplja se unazad sedam godina orkestar nazvan **Spira mirabilis** sastavljen od mladih glazbenika koji dolaze iz brojnih država svijeta. Riječ je o orkestralnom sastavu koji djeluje na rekli bismo “samoupravljačkoj” osnovi i svira bez dirigenta a u svakom okupljanju uvijek bava po jedno veliko simfonijsko djelo. Zahvaljujući angažmanu umjetničke ravnateljice Osorskih glazbenih večeri **Ivane Kocelj** orkestar Spira mirabilis nastupio je na 39. festivalu u Osoru 5. kolovoza i jedinstvenim doživljajem

okrunio večer državnoga praznika te do standing ovations uzbudio više od 250 slušatelja u osorskoj **crkvi Uznesenja Djevice Marije**. Na programu je bila **Treća simfonija u Es-duru**, op. 55, **Eroica Ludwiga van Beethovena**.

Već od prvog energičnog poteza gudala gudača bilo je jasno da je pred nama orkestar koji posjeduje izuzetnu sposobnost skupnog muziciranja. Činjenica da se svira bez dirigenta postavlja zahtjev osobite međusobne pažnje i svaki od članova orkestra mora biti posebno koncentriran i trajno izuzetno pažljiv. Velika tehnička spremnost svih glazbenika omogućava osobito briozna tempa, sve su dionice vrlo plastično ozvučene, oduševljava agogika interpretiranja, a dinamička su sjenčanja i posebno vrlo delikatna piana karakteristike koje sviranju orkestra Spira mirabilis pridaju veliku čar.

Svaki od stavaka, naglađeno pokretni **Allegro con brio**, potresno osmišljena **Marcia funebre: Adagio assai**, razigrani **Scherzo: Allegro vivace** i na kraju herojski **Finale: Allegro molto**, djelovao je naprosto čarobno. Muziciranje je to u kojemu se svakom tonu pridaje važnost i koje je Beethovenovu Eroicu predstavilo u novom svjetlu kao nadasve živo glazbeno tkivo. Doista, gotovo sat trajanja simfonije protekao je kao u trenu, junački i mladenački osvježeno i precizno do najmanje pojedinosti. Iz orkestra svakako valja izdvojiti vrlo impresivnu dionicu oboe koja je plemenitim zvukom izranjala i orkestralne mase. Nadalje, valja istaći precizna staccata gudača i ukupnost zvučanja koje je detaljno izbalansirano i glazbi daje neki potpuno novi smisao. Pri tome je itekako vidljivo kako glazbenici paze jedni na druge, te kako vidno svih njih četrdesetak uživa u sviranju koje su tako pomno i uvjerljivo uvježbali. Na pljesak oduševljene publike odgovorio je orkestar raspoređivanjem po lađi crkve i u brioznom tempu i napamet odsvirao treći stavak simfonije dokazavši i tim postupkom svoje **suvereno vladanje partiturom**.

Orkestar Spira mirabilis projekt je mladih glazbenika koji se odlikuju već rečenim sviranjem bez dirigenta, svjesnim rizikom koje takvo sviranje nameće, te izvođenjem samo jednog djea na koncertu, a prema vlastitom iskazu ti glazbenici doživljavaju koncert kao zajedničko iskustvo s publikom. Nakon nastupa u Osoru **pozvali su publiku da s njima ostane u razgovoru** i na brojna su pitanja članovi orkestra odgovarali vrlo opširno predstavljajući svoju namjeru da budu sasvim poseban i jedinstven orkestar. To su svojim čarobnim i junačkim muziciranjem i dokazali.

>> Vrhunski pijanizam u djelima hrvatskih i svjetskih majstora 20. stoljeća